

Ще хвърля мръжата.

А Симонъ отговори и рече Му:
.Учителю, цѣла нощъ сме се трудили
и не уловихме нищо, но по твоята
рѣчь ще хвърля мръжата“.

Ще взема думитѣ отъ 5-ти стихъ: „Учителю, цѣла нощъ сме се трудили и не уловихме нищо, но по твоята рѣчь ще хвърля мръжата“.

Въ този стихъ има двѣ важни мисли, тѣ сж: че цѣла нощъ сме се трудили, и нищо не уловихме; и втората: по твоята рѣчь ще хвърлимъ мръжата. „Оплели“, казватъ мръжа. Какво значи да оплете нѣкой мръжа? Мръжитѣ си иматъ своитѣ добри страни. Когато нѣкой се хвърли отъ едно високо здание при пожаръ, мръжата е едно спасително сръдство, мръжата го хваща. Но, ако си като риба, тогава мръжата е опасна. Но понеже езикътъ е символически, то да ловишъ риби, които живѣятъ въ една по-гъста сръда, значи да ги извадишъ отъ това неблагоприятно състояние. Рибитѣ живѣятъ въ една по-гъста сръда, при неблагоприятни условия. Мръжата служи като едно сръдство да извади човѣка отъ едно състояние и да го тури въ друго. Символическиятъ езикъ е прѣходенъ. Символическиятъ езикъ уподобява туй, което природата върши. За да изтълкувашъ символически нѣкое изречение или нѣщо друго, то е да разбирашъ езика на природата — да посадишъ едно сѣме, да израстне, да се разцвѣти, да даде плода си и тогава да го разберешъ. Сѣмето е символъ. При обикновени условия ти не можешъ да видишъ красотата на туй сѣме. Слѣдователно, трѣбва да му дадешъ условия. Значи, ние наричаме символически езикъ този, при който може да се прояви красотата. Нѣкои казватъ: защо ни е символичниятъ езикъ? — Това е красотата. „Символъ“ значи голѣмитѣ нѣща съб-